

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Septemb. Si nobis animum boni viri liceret aspicere, ô quàm pulchram faciem, quàm Sanctam, quàm ex magnifico placidoque fulgentem, videremus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

inops esuriens comedenter, tuus census est, totum in me sericordiam habere, quod habes. Tu sola rogari non possisti. Tu oppressos vel cum dispendo tui incunctanter eripi, qualibet necessitate constitutus. Tu cæcorum oculus, tu per claudorum. Tu scutum fidelissimum viduarum. Tibi uero nunquam siccus esse, aut misericordia permittit, aut gaudium. Tu tuos ita diligis inimicos, ut inter eos, consuetudo tibi, quid distet, nemo discernat. Tu in quam cœlestibus manus, humana cœlestibus jungis arcana. Tu Divina confundis. Tu in Patre imperas, in Filio obtemperas, in Spiritu Sancto exultas. Tu cum in tribus una sis, nullo pacto disperdis, nulla humana curiositatibus calumnia commoveris, paterno fonte in Filio tota refunderis, & tamen tota refunderis, nec recedis. Recte Deus diceris, quia Trinitatem personam sola convertis. Hec Zeno ex abundantia cordis in laudem Charitatis. Quantis, Dei amans, cumulatur beneficiis, quantis occupatur negotiis! ut merito exclamat Poeta de quovis, sed maxime Dei amante.

O Deus in quantis animus versatur amantis.

26. DIES SEPTEMB.

Si nobis animum boni viri liceret aspicere, o quam pulchram faciem, quam Sanctam, quam ex magnifico placidoque fulgentem, videremus? Sententia Epist. II. 5.

Virtutis I.
Pulchritudo.

*Q*uæ Romani Philosophi, eadem & mens est Romani Oratoris. (¹) Facies honesti, si oculis cerneret, mirabiles amores excitaret sui. Quid mirum cum idem dicat;

[a] Cic. de finib. 75. Tusc. 236.

totum in n-
ogari non n-
ter eripi;
culus, tu p-
1. Tibi am-
it, aut gae-
eos, catop-
n celestia
Divina cultu-
s, in Spini
llo padio dñe
mmovevis.
n tota abin-
ia Trinitati
adantia cor-
amans, ou-
egotiis; ut
axime Del-
, ô quam
m ex mag-
bus? Sem-
, eadem
toris. (4)
meretur,
cum idem
dicat;

dicat? Nihil est virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilis. Qui ergo haec tenus exposuimus Virtutum singularum indolem, proprietates, effecta, superest, ut omnium peccatoribus subjiciamus faces, quibus accendantur ad virtutes acquirendas, acquisitas conservandas, conservatas accumulandas. Ordinamur ab eius enexplicabili venustate. Tanta est virtutis elegancia, ut vel unius tantum intuitus, foret vitiorum omnium interitus. Est enim virtus decori flos, pulchritudinis viva effigies, Honestatis animatum simulacrum, philtrum animorum, magnes cordium, qui ferreos etiam animos ad se non modò traheret, sed impigeret. [a] Elephas [teste Æliano] ferox bellua, mulieris formâ ita capit, ut hebescens ad ejus pulchritudinem, turbidos motus, violentiam remittat. Monoceros cornu terribili, quem nullius hominis industria capere potest, ait Gregorius Magnus, si virginem aspicerit, oris venustate formosam, placidus accedit, & quasi victus, arma furoris sui ad pedes abjicit. Idem dixeris de Virtute, cuius amabilis in omnem partem pulchritudo, tanta est, ut aspectu delinuumens, omnes motus, in belluis contra rationem incitatos, facile coercent.

II. Hujus decoris singularis, Dei beneficio, in natura videmus micare scintillas, quæ sua luce ad virtutis amorem exfuscent. Egregia hac de re Tullius. (b) Sunt ingenii nostris innata semina virtutum, que si adolescere liceret, ipsa nos ad beatam vitam natura duceret. Atque hæc naturæ vis, à puerò in pueris parvis sèpè observatur, in quorum indole, virtutis splendor in pectus insitæ, & illuminatæ collucet.

Emit-

[a] De animal. l. I. c. 38. [b] l. 3. Tuscul.

Eminet etiam in fronte pudor, in oculis verecundia
in toto corpore modestia singularis, prudentia
dictis, in moribus innocentia, aliæque dotes, pre-
nuntiaz olim vitæ illustris. D. Basilium qui videlicet
in flore pueritiae, scintillantem subinde videlicet
animo gratiam, nec dubitasset fore aliquando vi-
tutum insignium diversorum, quarum specimen
in communi Luce ponerentur. Sed, & aliud pre-
terea quiddam Dei Providentia instituit ad virtutis
commendationem. Spiritus enim sanctus ad com-
mune bonum generis humani, solet ad quoddam
genus Virtutis propensionem omnibus indere, in
quo præcellere honestum quiddam judicant, & na-
turam à primo ortu sic disponit, ut in eo incline-
tur. Naturæ lex geniusque, ait maximus Tyronius
(a) In diversas partes emitit. Pythagoram ad Musam,
Thaletem ad Astronomiam, Heraclitum in solitudinem, Ca-
nendem ad castitatem, Diogenem ad patientiam, Epicurus
ad voluptatem. Sed hic parum vedit, nec aguovit Spi-
ritus Sancti motiones, quibus naturæ imbecillitatem
attollit, & inexplicabili destinatione, varie vario-
varias virtutes fingit: ut sint cæteris exemplaria que
æmulentur.

III. Observat Cyrilus Hierosolymitanus, (b) Spi-
ritum Sanctum, aquæ nomine, salientis in vita e-
ternam, in Evangelio designari, ob divini Spiritus
operationes in multis varias, & mirandas. Ue-
ni inquit, pluvia in universum descendit mundum.
Quæ alba quidem fit in liliis, rubra in rosis, purpu-
rea in hyacinthis, ac in diversis speciebus diversa, &
in omnibus fit omnia. Tum subdit, de Spiritu San-
cto

(a) Serm. 19. (b) Catech. 86.

so simile : illum se hujus linguae accommodare ad Sapientiam ; alterius animam illuminare in prophetia , illius Temperantiam corroborare ; alium instituere ad eleemosynam : docere alium jejunare, exerceri ad pietatem, & mundi res contemnere : alium præparare ad martyrium ; atque sic alia in aliis operari. Hic spiritus se in animos insinuans hominum , exornat donis suis unumquemque , prout opportunum esse videtur. Virtus enim , ut fœcunda parens , multipli fœtu gloria , obumbrantes Spiritu Sancto , in Abele innocentiam genuit,in Noë Spem , & Longanimitem,obedientiam in Abrahamo,in Jobo invictam Patientiam,in Josepho Castimoniam,in Mose Mansuetudinem,in Davide Pœnitentiam,in Apostolis dignam Deo perfectionem. Hi omnes velut ab alto , & sublimi loco videntur unumquemque affari , & dicere : nihil esse Virtute pulchrius , nihil præstabilius,nihil hominum contentione dignius , nihil honestius. Præ illa spernendæ sunt omnes , & Midas opes cum auro,& Crœsi gazæ. Dubitas ? Audi quod sequitur :

Gazæ congestas,præcedit mentis honestas.

27. DIES SEPTEMB.

Tintœ quidquid vehementius volumus , quantò certius , quam bonum sit , intelligimus. S. Augustinus lib. 2. de pecc. Merit. cap. 17.

Desiderium 1.
Virutus.

Quum sit Virtus , & venustate formosa , & dignitate magnifica , & aestimatione preiosa , ex prædictis satis fuit exploratum. Virtus tibi modò non tantum est de facie leví-